

Sklářství Je jedním z oborů, které významným způsobem poznamenaly charakter severních Čech i Jablonecka. Počátky sklářství na Jablonecku jsou spojeny s německou kolonizací pohraničních oblastí severních Čech lidmi z relativně přelidněných německých oblastí. Jejich kolonizační činnost se na Jablonecku projevila v několika směrech. Prvořadým cílem se stalo hospodářské využití přírodního bohatství horských a podhorských lokalit, které ve velké míře spočívalo v dostatku dřeva, které bylo možné zužitkovat v hutní výrobě kovů či skla. Sklářská výroba byla silně závislá na dostatku dřeva k vytápění pecí. Dostatek dřeva byl důležitým předpokladem i pro výrobu potaše, jež byla nutnou součástí sklářského kmene. Dalším faktorem sklářské kolonizace bylo osídlení periferních oblastí a jejich začlenění do sídelní struktury. Po vytěžení původního lesa na uvolněném prostoru vznikaly lidská sídliště, jež daly často vznik sídelní síti. Od konce 18. století lze pozorovat nárůst počtu obyvatel na Jablonecku, který pokračoval i v dalších obdobích, kdy byl ještě znásoben industrializačními činiteli a konjunkturou ve sklářské výrobě. Sklářství přispělo k osídlení Jablonecka rovněž vznikem sítě zušlechťovatelských dílen, z nichž nutné jmenovat množství sklářských brusíren a v neposlední řadě i mačkáren skla. Právě dostatek vodní energie horských toků a možnost jejich využití po relativně dlouhé období roku poskytly vhodné podmínky pro rozvoj brusíren skleněných výrobků, v nichž se zušlechťovalo sklo. Ve velkém počtu budovány byly v údolí řek Kamenice, Nisy a Desné a okolních přítocích. Krajina Jablonecka tak postupně nabývala dnešního charakteru, kdy větší sídla ležící v údolích řek vytvářejí poměrně souvislý pás center, rozvětvený do menších obcí, což je navíc doplněno množstvím drobnějších staveb rozptýlených v kopcovité krajině.